

РЕШЕНИЕ

№ 1930

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11116** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на "ДЕНИТОНИ" ЕООД ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], №32, вх.3, ет.1, ап.192, представлявано от А. П. Т., чрез адв. В. Б. И., срещу Решение № 4298 от 14.11.2022. по НАХД № 9760/21 г. по описа на СРС за 2021 г., НО, 97 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 479001-F500107/10.01.2020г., издадено от Л. П. Х. - началник отдел „Оперативни дейности“ С., в Централно управление на Национална агенция за приходите (НАП), с което на касаторът му е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на Министъра на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

В касационната си жалба е изложено становище за неправилност и необоснованост на въззивното решение. Счита, че санкцията е необоснована и прекомерна и неправилно е определена по реда на чл.185, ал.2, а не по реда на чл.185. ал.1 от ЗДДС. Излага съображения, че в конкретния случай няма доказателства и факти, че констатираната по време на проверката положителна разлика е свързана с неотчетени продажби и считам, че е наложена санкция въз основа на грешна законова

разпоредба. Моли се да бъде отменено решението на СРС и вместо него да се постанови друго с което да се отмени наказателното постановление. Претендира разноски.

Ответникът - началник отдел „Оперативни дейности“ С., в ЦУ на НАП, изразява становище с писмена защита, в което процесуалния представител на ответника е заявил, че оспорва касационната жалба и моли съдебното решение като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира разноски по делото. Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV -ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени в касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил въз основа на събраните пред въззивната инстанция доказателства, че на 11.07.2019г. около 10:57ч. свидетелят Б. И. - инспектор по приходите към ТД на НАП — С. град и негов колега, извършили оперативна проверка на търговски обект, магазин за алкохол и цигари, находящ се на адрес: [населено място],[жк], пав. 10, до РУМ, стопанисван от дружеството жалбоподател.

При проверката било установено, че дневния оборот по фискално устройство за 11.07.2019г., видно от дневен отчет от монтираното и въведено в експлоатация ФУ модел „Tremol ZM-KL” с ИН на ZK116777 и ИН на ФП 5013905 е в размер на 328.00лв., а касовата наличност е в размер на 587.22лв., което представлява „въвеждане в касата”, което обаче не било отразено във фискалното устройство чрез операцията „Служебно въведени” суми, с която фискалното устройство разполагало.

В резултат на констатациите при извършената проверка е съставен АУАН на 11.07.2019г. от Св. И. за установеното нарушение, което квалифицирал по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на Министъра на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Въз основа на АУАН било издадено атакуваното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна районният съд е установил в хода на проведеното административнонаказателното производство че не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, или несъобразяване с изискванията на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН за реквизити на АУАН и за издаденото въз основа на него НП. СРС е приел, че е налице съставомерност на административното нарушение. Приел е за неоснователни доводите на касатора, че сумата представлява сума за зареждане, а не касова наличност.

Решението на Софийския районен съд е валидно, допустимо и правилно.

В мотивите към решението е направено подробно изложение на установените по делото фактически обстоятелства и на изводимите от тях правни изводи, възприети и от настоящия съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби. СРС е изложил подробни мотиви относно компетентността на АНО и наличието на извършеното от касатора административно нарушение, които настоящата инстанция изцяло споделя и не намира за необходимо да преповтаря. В издаденото НП са спазени изискванията на чл.57 от ЗАНН, вкл. като са посочени мястото, времето, характерът и индивидуализиращите белези на вмененото административно нарушение. Издаденото НП не страда от пороци касаещи неговата валидност и редовност.

Мотивите на постановеното решение от въззивния съд са изчерпателни и по отношение на приложението на материалния закон. Решаващият състав е приел, че нарушението по чл.33, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. /Наредбата/ е безспорно извършено от наказаното лице. От доказателствата по преписката безспорно се установява, че сумата от 259,22 лева не е била отразена във ФУ.

При анализ на доказателствения материал от настоящата инстанция по категоричен начин се доказва разликата в касовата наличност, която от своя страна обуславя нарушаване на правилата за регистрация и отчетност, което от своя страна води и до укриване на приходи.

Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредбата извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Описаните в наказателното постановление факти и обстоятелства съответстват на посочената нарушена норма. Касационният състав приема, че правилно при определяне на наказанието като санкционна е посочена разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС - в конкретния случай касаторът не е санкциониран за това, че не е издал фискален бон или касова бележка, а за това, че не е регистрирал във фискалното касово устройство наличните парични средства по установения ред.

Санкционната норма - в случая тази на чл.185, ал.2 от ЗДДС, урежда множество хипотези, сред които е и хипотезата на нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18. Тази разпоредба е неизменна част от установения ред за регистрация и отчетност и има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. Разликата между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. Законосъобразно административната отговорност на нарушителя е ангажирана именно по тази норма.

Целта на тези операции е да се установи с точност размера на средствата, реализирани от продажби респ. да се изключат онези средства които не са част от дневния оборот. Безспорно в настоящия случай разликата от 259,22 лв. не е била въведена чрез функцията "служебно въведени".

Вярно е, че всяка една разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност.

Отделно от това следва да се отбележи, че АНО е съобразил разпоредбата на чл.27 от

ЗАНН и е наложил административното наказание в предвидения от Наредбата минимален размер по чл.185, ал. 2 от ЗДДС.

При този изход на спора съдът намира за основателно и своевременно направено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което, като се вземат предвид фактическата и правна сложност на делото, както и направеното от процесуалния представител на касатора възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение, и на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати сумата от 100,00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1, изр. 1, пр. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, съдът:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4298 от 14.11.2022. по НАХД № 9760/21 г. по описа на СРС за 2021 г., НО, 97 състав.

ОСЪЖДА ДЕНИТОНИ" ЕООД ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 100 /сто/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.